

слабы, така сѣщо и на небе-то има и по-голѣмы и по-малкы звѣзды и всяка една все другоаче ся мѣсти.

Както слѣнце-то и мѣсячина-та така и вси чкы звѣзды на и земя-та сѣ валчесты (облы) като топкы. Хора-та едно врѣмя не знаяли каквы сѣ небе-то и земя-та, та си мыслили, че земя-та е плоска като една дѣска, а тврѣдо-то небе ъх прихлупяло като единъ връшникъ; мыслили, че земя-та имала край и че могло да ся иде до крайща-та та оттамъ да си чюкне чловѣкъ главѣ о небе-то. Да ли и отъ Васѣ нѣкой не си е мыслилъ така?

Както не знаяли за небе-то така хора-та не знаили тврѣдѣ много и за земя-тѣ; нѣ все гы жужнѣло нѣщо и гы карало да ся научять що има исподъ земя-тѣ и на що тя стои. За много врѣмя мыслили и вѣрвали, че подъ земя-тѣ имало слонъ та ъх носилъ на грѣба си, и тоя слонъ стоялъ възъ желвѣ, (костенурка) а пакъ тя плувала по голѣмо море. Нѣ никому не дохождало на умъ да помисли у що е и възъ що е разлѣто това море, а си приказвали само такыва и другы нѣкои бабины дивятины, като напр. че кога помрѣдне слонъ-тѣ съ ухо цѣла-та земя ся растрясвала.

Такыва глупости хора-та вѣрвали за много врѣмя; а кога ся пустили да пѣтувать по земя-тѣ и да ходять по далечны мѣста, зели да разглядвать земя-тѣ по-вникнѣто, плували по широки моря, призирали ся въ всичко и така най-сѣтнѣ ся увѣрили, че ако трѣгне чловѣкъ да врьви все камъ една странѣ, той слѣдъ дълго пѣтуваніе пакъ ще ся заврѣне тамъ, отдѣ-то е былъ излѣзълъ на пѣтъ. Напримѣръ да трѣгне чловѣкъ да пѣтува все камъ истокъ на никакъ да ся неотби отъ пѣтя си, а прѣмине направо